

Sygn. akt VIII U 721/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO w Gdańsku Ewa Gierszewska

Protokolant: st.sekr.sąd. Beata Dukat

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2013 r. w Gdańsku

sprawy M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wymiar składek na ubezpieczenie społeczne

na skutek odwołania M. W.

od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 28 marca 2013r.nr (...) - (...) oraz nr (...) - (...)

- oddała odwołania -

/na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VIII U 354/13

UZASADNIENIE

Decyzją nr 30/2013 z dnia 28 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. określił ubezpieczonemu M. W. podlegającemu ubezpieczeniom jako wspólnik spółki komandytowej wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za okres od kwietnia 2007 roku do marca 2009 roku. W uzasadnieniu organ rentowy podał, iż związku z tym, że M. W. prowadzi działalność pozarolniczą jako wspólnik spółki komandytowej w okresie od 17 kwietnia 2007r. do 31 marca 2009r. nie spełniał warunku określonego w art. 18 a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r., nr 205, póź. 1585 ze zm.) tj. nie prowadził pozarolniczej działalności gospodarczej na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Pozwany organ wskazał, iż prawidłową podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 17 kwietnia 2007 r. do 31 marca 2008 r. stanowiła zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, w okresie zaś od dnia 01 stycznia 2009 r. i nadal stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy.

Decyzją nr 31/2013 z dnia 28 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. określił ubezpieczonemu M. W. podlegającemu ubezpieczeniom jako wspólnik spółki komandytowej wysokość składek na Fundusz Pracy za okres od kwietnia 2007 roku do marca 2009 roku. W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż w związku z wydaną decyzją nr

30/2013 z dnia 28 marca 2013 r. stwierdza, że na podstawie art. 104 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008 r. Nr 69 , poz. 415 , z późn zm.) M. W. zobowiązany jest do opłacania składki na Fundusz Pracy za miesiące od kwietnia 2007 r. do marca 2009 r.

Odwołania od powyższych decyzji wniósł ubezpieczony M. W., wnosząc o ich zmianę i stwierdzenie, że jego podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosi 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. W uzasadnieniu wskazał, iż w realiach rozpatrywanej sprawy wykładnia prokonstytucyjna art.18 ust 1 w zw. z art.8 ust.6 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych prowadzi do wniosku, że uprawnienie, o którym mowa w art. 18 ust. 1 cytowanej ustawy obejmuje również współnika komplementariusza spółki komandytowej.

Zarządzeniem z dnia 28 maja 2013 r. zarządzono o połączeniu sprawy o sygn akt VIII U 721/13 ze sprawą VIII U 724/13 i o prowadzeniu ich dalej pod wspólna sygnatura akt VIII U 724/13.

W odpowiedzi na odwołania pozwany organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonych decyzjach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. W. wykonuje pozarolniczą działalność jako współnik spółki komandytowej na podstawie wpisu do Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ, VIII Wydział Gospodarczy KRS nr (...) pod nazwą (...) SPÓŁKA KOMANDYTOWA z/s w S..

W okresie od dnia 17 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2009 r. M. W. wykazał podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia, to jest podstawę wymiaru składek określoną w art. 18 a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r., nr 205, póź. 1585 ze zm.)

Pismem z dnia 05 lutego 2013 r. organ rentowy powiadomił M. W. o zaniżonych podstawach wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za okres od dnia 17 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2009 r.

Zaskarżoną decyzją nr 30/2013 z dnia 28 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. określił ubezpieczonemu M. W. podlegającemu ubezpieczeniom jako współnik spółki komandytowej wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za okres od kwietnia 2007 roku do marca 2009 roku.

Zaskarżoną decyzją nr 31/2013 z dnia 28 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. określił ubezpieczonemu M. W. podlegającemu ubezpieczeniom jako współnik spółki komandytowej wysokość składek na Fundusz Pracy za okres od kwietnia 2007 roku do marca 2009 roku.

M. W. prowadząc działalność pozarolniczą jako współnik spółki komandytowej w okresie od 17 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2009 r. nie spełniał warunku określonego w art. 18 a tj. nie prowadził pozarolniczej działalności gospodarczej na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Prawidłową podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za ww. okres stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, w okresie od dnia 01 stycznia 2009 r. i nadal stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych na dany rok kalendarzowy

Od kwietnia 2009 r. M. W. opłaca składki od prawidłowej podstawy wymiaru składek tj. od podstawy wymiaru składek stanowiącego 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust.10 ww. ustawy na dany rok kalendarzowy.

/okoliczności bezsporne, vide: decyzja numer 30/2013 –k.3 akt ZUS teczka, pismo z dnia 05 lutego 2013 r. – k.1 akt ZUS teczka, decyzja numer 31/2013 k.3-4 akt ZUS, teczka, odwołania od decyzji – k.3-7, 13-17 akt sprawy/

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, których wiarygodności oraz autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron procesu. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

W świetle ustalonego wyżej stanu faktycznego odwołania M. W. nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się:

1) osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych;

2) twórcę i artystę;

3) osobę prowadzącą działalność w zakresie wolnego zawodu:

a) w rozumieniu przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,

b) z której przychody są przychodami z działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych;

4) wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej;

5) osobę prowadzącą niepubliczną szkołę, placówkę lub ich zespół, na podstawie przepisów o systemie oświaty.

W myśl art. 18 a ust. 1 wymienionej ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Zgodnie zaś z art. 18 ust 8 ww. ustawy, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, tj. osób prowadzących pozarolniczą działalność oraz osób z nimi współpracujących, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

W myśl z kolei art. 104 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008r ,Nr 69 , poz. 415 , z późn. zm.) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę, w przypadku osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, co najmniej wynagrodzenie, o którym mowa w tym przepisie, a w przypadku osób wykonujących pracę w okresie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania co najmniej 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę, opłacają inne niż

wymienione w pkt 1 i 2 osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym lub zaopatrzeniu emerytalnemu, z przewidzianymi w tym przepisie wyjątkami.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było to, czy organ rentowy słusznie ustalił, iż M. W. w związku z prowadzeniem działalności pozarolniczej jako wspólnik spółki komandytowej w okresie od 17 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2009 r. nie spełniał warunku określonego w art.18 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z czym decyzją z dnia 28 marca 2013 r. Nr (...) pozwany organ określił M. W. za ww.okres podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości wynikającej z art. 18 ust. 8 ww. ustawy - w brzmieniu obowiązującym w przedmiotowym okresie, a następnie w konsekwencji powyższej decyzji zobowiązany był ustalić M. W. składki na Fundusz Pracy, co uczynił decyzją z dnia 28 marca 2013 r. Nr (...).

Sąd Okręgowy zważył, iż w powyższym okresie, objętym zaskarżonymi decyzjami, ubezpieczony prowadzący działalność pozarolniczą jako wspólnik spółki komandytowej nie spełniał warunku określonego w art. 18 a ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych tj. nie prowadził pozarolniczej działalności gospodarczej na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Wskazać należy, iż wspólnicy spółek komandytowych nie zostali wymienieni jako uprawnieni do stosowania obniżonej podstawy wymiaru składek w art.18 a ust 1, mimo że zgodnie z art. 8 ust. 6 pkt 4 wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej uważa się za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność.

Wskazać należy również, iż zgodnie z art. 4 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2000 nr 94 poz. 1037 ze zm.) przez spółkę osobową należy rozumieć spółkę jawną, spółkę partnerską, spółkę komandytową i spółkę komandytowo-akcyjną. W myśl zaś art. 8. § 1 ww. ustawy spółka osobowa może we własnym imieniu nabywać prawa, w tym własność nieruchomości i inne prawa rzeczowe, zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywana, a nadto prowadzi przedsiębiorstwo pod własną firmą. (art. 8 § 2). Podmiotem działalności jest więc spółka komandytowa, nie zaś jej wspólnicy tak jak ma to miejsce w przypadku spółek cywilnych, gdzie przedsiębiorcami są wspólnicy prowadzący działalność na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych

Sąd w niniejszej sprawie w całości podzielił stanowisko pozwanego, uznając jego twierdzenia za udowodnione. Pozwany w sposób precyzyjny wskazał podstawę prawną, na podstawie, której wydał zaskarżone przez ubezpieczonego decyzje. Wskazał także na okoliczności faktyczne, leżące u podstaw wydania zaskarżonych przez ubezpieczonego decyzji. Pozwany również prawidłowo określił ubezpieczonemu M. W. wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz wysokość składek na Fundusz Pracy za okres od kwietnia 2007 roku do marca 2009 roku. Biorąc pod uwagę całokształt tych okoliczności, udowodnionych przez pozwanego, Sąd nie znalazł podstaw dla podważenia decyzji pozwanego, od których odwołania stanowią przedmiot niniejszej sprawy.

Mając na względzie przedstawione wyżej okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i powołanych wyżej przepisów orzekł jak sentencji.

SSA w SO Ewa Gierszewska